

מנחם בגין לא רימה איש. כאשר הוא דיבר על "אוטונומיה" ועל "מימשל עצמי". בגין הוא איש-אמת. לא יערה עי דעתו לרמות איש במזיד.

הוא לא טען שחל בו מהפך. הוא לא טען כי אימץ לעצמו את תוכנית של"י. אמרו זאת אחרים.

הוא ביטא תורה, שעל ברכיה גדל מנעוריו. הוא הציג תוכנית רביוניסטית קלאסית. הוא אף לא ניסה להלביש אותה במחלצות מילוליות חדשות ומטעות. גם מינוח התוכנית הוא רביוניסטי קלאסי.

לכל היותר אפשר לטעון בלפיו, כי הוא לא הפריע לאיש לרמות את עצמו.

זה נכון. הכל השתדלו לרמות את עצמם. הכל רצו להשתתף באופוריה הגדולה. שוחררי-השלום התמימים בישראל. עמי-ישראל כולו. אנוואר אל-סאדאת. מצריים. ג'ימי קארטר. יהודי ארצות-הברית. העולם כולו.

אם כולם-כולם רוצים לרמות את עצמם — מדוע ימנע זאת בעדם פוליטיקאי ממודח כמו מנחם בגין?

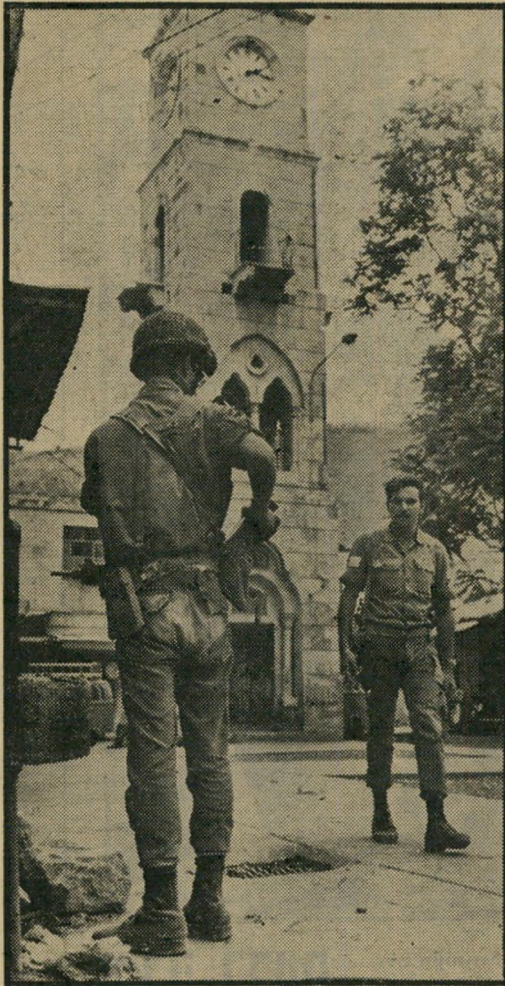
פיניקאי יכול היה להאמין כי בגין עצמו אירגן, בערמומיות עילאית, את המהומה ההיסטרית של גאולה כהן ושות'. מחלומה זו הוא, במהותה, תרגיל גאוני של הונאה.

היא עזרה לשכנע את כל הג'ל כי אכן ה"אוטונומיה" של מנחם בגין מובילה ליישות פלסטינית עצמאית, שהיא ראשית הדרך למדינה פלסטינית בגדה וברצועה. אבל בגין לא היה צריך לארגן את פעמי גאולה. גאולה נפעמת מעצמה. בגין יכול היה לסמוך על הסימטום התהומי של הקנאים במפלגתו. הוא מכיר אותם היטב.

כך נוצרה האשלייה הגדולה.

בגין מותקף עליידי חסידי, מפני שחל בו מהפך. הוא צעד את הצעד הראשון לקראת שלום אמיתי, שיכלול את הקמתה של מדינה פלסטינית לצד ישראל. צריכים לעודד אותו. קצת לדחוף אותו. קצת למשוך אותו. והכל יהיה בסדר. התאוצה שלו עצמו תביא אותו אל היעד.

יקום מימשל עצמי פלסטיני, ולאחר מכן יתפתחו הדברים בדרך הטבע, עד לעצמאות מלאה. בגין יקים את פלסטין החופשית. כשם ששארל דהגול הקים את אלג'יריה העצמאית.

ואילו האוטונומיה ה"בוטניסקאית" היא הפך מה: **שיטון עצמי של עדה היושבת כמיעוט בשטח שבו שולט הרוב, המחזיק בשיטון.**

בחודשים ינואר ופברואר כתב ז'בוטינסקי סקי ספר אנגלי, שנקרא בעברית חזית המלחמה של ישראל. הוא הופיע באנגלית ביולי 1940, חודש אחרי מותו של ז'בוטינסקי בארצות-הברית.

ספר זה מהווה תוכנית להקמת המדינה היהודית בכל ארץ-ישראל, בתום מלחמת-העולם השנייה, שהיתה אז בראשיתה.

בתוכנית זו הופיע רעיון ה"אוטונומיה" במהדורה מעודכנת, שאינה שונה כימעט מן הרעיון המקורי. ז'בוטינסקי, כמו בגין, דבק בהעיונות.

כתב אז ז'בוטינסקי: "הפיכתה של ארץ-ישראל למדינה יהודית יכולה להתגשם במלואה, מבלי לעקור את הערבים הארצישראלים ממקומם... מוטעית גם ההנחה, שאם הערבים יישארו במיעוט במדינה בעלת ציביון יהודי מכריע, הרי יהיו נתונים לרדיפות ולדיכוי."

בשבוע שעבר הסתמך מנחם בגין על תוכנית זו כפירוט, כאשר עמד בוויכוח מר עם הסיעה ההיסטרית במפלגתו.

ז'בוטינסקי הציג להעביר בתום המלחמה מייד, תוך שנה אחת, מליון יהודים לארץ, כדי ליצור בה רוב יהודי. על בסיס זה היתה צריכה לקום המדינה היהודית בכל רחבי ארץ-ישראל, תוך הבטחת שיוויון-זכויות מלא לערבים. "בתנאי שלא יעשה שום דבר שיפריע לאיזה יהודי שהוא מארצות אחרות לשוב למולדתו — אל ארץ-ישראל — ולהפך על-ידי כך באופן אוטומטי לאזרח ארצישראלי."

למיעוט הערבי במדינה היהודית, בארץ-ישראל השלמה, הבטיח ז'בוטינסקי:

- אם בממשלה יהיה יהודי ראש-הממשלה, יהיה ערבי סגנו, ולהפך.
- זכות-בחירה, שרות צבאי והשתתפות בכל שאר הזכויות והחובות.
- השפה הערבית תהיה שפה רשמית.
- "אוטונומיה תרבותית", שתבנה את

אוטונומיה שוכזאת

הדת והמעמד האזרחי החינוך על כל שכיו, הפיוע הציבורי והעזרה הסוציאלית.

- הקמת "אסיפת נבחרים" והנהלה, שניהלו את העניינים המסוריים לאוטונומיה.
- שר שייצג את הערבים בממשלה.
- עזרה נדיבה להגירה מן הארץ, אם ירצו בכך.
- ז'בוטינסקי חזה "מבוי להצטער" את האפשרות ש"500 אדם ערבים — כדומר: כל הערבים שהיו אז בארץ — יהגרו מארץ-ישראל.
- יש לזכור: בשעה שז'בוטינסקי כתב את הדברים, היו בארץ כ-600 אלף יהודים, שהיוו כ-40% תוכניתו הנדיבה הוענקה לעם שהיווה אז רוב מוחלט בארץ, ושז'בוטינסקי התכוון להפכו במכה אחת למיעוט.
- בעיות דמוגרפיות לא העסיקו אותו. מעי טים האנשים שהיו אז מודעים לפער העצום בריבוי הטיבעי של שני העמים, וההשלכותיו בטווח הארוך.

עד רקע זה מובנים לגמרי עיקרי התוכנית של מנחם בגין.

אם המונחים "אוטונומיה" ו"מימשל עצמי" לא הובנו על-ידי תמימים, כסלילים ושחוררי אופוריה, מבית ומחיצה, אין זו אשמתו. כתבי ז'בוטינסקי מונחים בספרות, ואפשר העיין בהם.

קווי-היסוד, הסמונים בעצם מהות התוכנית, הן כלהלן:

- "ערביי ארץ-ישראל" יהיו מיעוט בארץ-ישראל השלמה, שבה ישלטו היהודים. לפי התוכנית, ארץ-ישראל היא יחידה אחת, שבה יש ערירוב ועם-מיעוט.
- כדומר: מדינה יהודית ברחבי ארץ-ישראל, שבה נחנים הערבים, בעם-המיעוט, מאוטונומיה של מיעוט לאומי.
- האוטונומיה הערבית המוצעת אינה בנטוסטאן (המשך בעמוד 21)

למילים האקטואליות, שנכתבו לפני יותר משני דורות (!) פירט:

- "מיעוט לאומי" הוא קיבוץ של "אזרחים בני לאום אחד, שהוא זרוע במפורר... לתוך רוב זר."
- "השתייכותו הלאומית של האזרח נקבעת על-ידי הצהרה אישית" שלו.
- "כדי לממש את זכויותיהם הלאומיות האוטונומיות" מתארגנים בני המיעוט, "במלוא שטח המדינה כאיגוד מישפטי-פומבי" ומקימים הנהלה לאומית, ועירות מחוזיות וכו'.
- מוסדות אלה "מיועדים לממש את זכויותיו של המימשל העצמי הלאומי בענייני הפולחן הדתי, השכלת העם (חינוך), בריאות העם, עזרה סוציאלית... ניהול של תנועת הגירה או עקירה ממקום למקום..." וכן ענייני אישות. המוסדות הלאומיים רשאים להטיל מיסים ויהיו אישיות מישפטית. יהיו להם בתי-מישפט לשיפוט פנימי. שפת המיעוט הלאומי תקבל מעמד של שפה רשמית במדינה.
- זוהי בדיוק התוכנית שמציע עתה מנחם בגין, כעבור 71 שנים, "ערביי ארץ-ישראל".

כדי להבינה היטב, יש לראותה על רקע המציאות שבה הוצעה לראשונה.

מדובר על מיעוט לאומי, המפורר בקרב אומה אחת, המהווה את הרוב והמתחזקת בידה את השליטון. אוטונומיה זו אינה שיטון עצמי במחוז כלשהו. בערייה-האוטונומיה אינם שולטים בשטח.

ניתן להם לנהל בעצמם את ענייניהם הקהילתיים והאזרחיים, התרבותיים והדתיים. מובן שאין בידיהם צבא, מישטרה, או כל-ישיטון אחר כלשהו.

אין לזה שום קשר עם המושג "מימשל עצמי" שניתן בשעתו לאיריים, או הניתן כיום לכוישים ב"בנטוסטאן" של דרום-אפריקה. שם ניתן לתושבים שילטון מוגבל על שטח. שבו הם מהווים את האוכלוסיה הבילעדית.

באוטוביוגרפיה שלו (עמודים 71/72) כתב על כך ז'בוטינסקי עצמו: "מצפוני מכריחני כאן להניח וידוי נועז ומחוצץ. במעמקי-לבי הנני חושב את עצמי ל'עורך' התוכנית ההלסינגפורסטית... ובכל זאת, אם לא אכניע את יצרי, לא אתאפק ואמלא את הדף בראיות שדווקא אני, אני ולא זולתי, בעצם ירי הזאת זכיתי לערוך את הנוסח המסוים..."

מובן שז'בוטינסקי לא המציא את התורה. היא נולדה באותה תקופה בכמה מן התנועות המתקדמות באירופה, ובעיקר במפלגה הסוציאליסטית האוסטרית. אך המהדורה היהודית נושאת חותם ז'בוטינסקי מובהק.

עיקר התוכנית מתמצה במידה אחת: אוטונומיה.

בנמחו את תוכנית ההלסינגפורסט, דגל ז'בוטינסקי בהענקת מעמד של "מיעוט לאומי" ליהודים הרוסיים. לכל מיעוט לאומי, כך קבע, מגיע אוטונומיה.

מה פירושה של אוטונומיה שכזאת?

ז'בוטינסקי פירט את הדברים לפרטים מדויקים. תחת הכותרת "מימשל עצמי של מיעוט לאומי" (נא לשים לב